T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2018 / 845
KARAR NO : 2018 / 871
KARAR TR: 24.12.2018

ÖZET : İcra ve İflas Kanunu'nundeğişik 67. maddesine göre itirazın iptali istemiyle açılan davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacılar : 1- M.T.
2 - S. Medikal Analitik Sistemleri San. Tic. Ltd.Şti.
Vekilleri : Av. C.S.K. Av. R.U.Ş.
Davalı : Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı
Vekilleri : Av. V.Ö.Av. G.Ö.

O L A Y : Davacılar vekili dava dilekçesinde özetle; müvekkillerinden M.T.'un icra takibine konu faturalar karşılığında diğer müvekkili davacı firmadan davalı kurum güvencesine dayalı olarak hastane raporları çerçevesinde fotoferez tedavisi aldığını, tedavinin bilirkişilerce de tespit edildiği üzere hayati öneme haiz olan ve mutlak yapılması gereken bir tedavi olduğunu ve Türkiye de bu tedavinin tek uygulayıcısının davacı S. firması olduğunu, davacının gördüğü tedavi sonrası düzenlenen fatura bedelinin tam ve eksiksiz olarak ödenmediğini, ve davalı kurum tarafından tek taraflı olarak sözleşmenin feshedildiğini, alacağın tahsili için Ankara 13. İcra Müdürlüğünün 2006/13219 esas sayılı dosyası ile yapılan takibe davalı kurum tarafından itiraz edildiğinden takibin durduğunu beyan ederek itirazın iptaline takibin devamına ve %40 dan az olmamak üzere icra inkar tazminatına hükmedilmesine karar verilmesi istemiyle 17/12/2007 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

Ankara 25. Asliye Hukuk Mahkemesinin 25/02/2011 tarih 2007/523 E., 2011/76 K. sayılı davanın kabulüne ilişkin kararı, temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 13. H.D. nin 17/10/2011 tarih ve 2011/7424 E., 14500 K. sayılı İş Mahkemesinin görevli olması sebebi ile bozulmuş, dava görevsizlik kararıyla İş Mahkemesine gönderilmiştir.

Ankara 1. İş Mahkemesi : 07.03.2013 gün ve E:2012/1377, K:2013/81 sayılı dosyada "Davanın kabulüne" kararı vermiş, temyiz edilen karar Yargıtay 21. H.D. nin 16/10/2014 tarih ve 2014/15797 E. 2014/20003 K. sayılı kararıyla; "Davacı şirketin 16/07/2001 tarihli emekli sandığı ile aralarında imzaladıkları sözleşme ve bu sözleşme kapsamında emekli sandığından tahsil edemediği 2004-2005 tarihli İdris TOY un tedavisi sonucu düzenlenen faturaların dava konusu olması, diğer davacı M.T. un da 5434 sayılı yasa kapsamında emekli olması karşısında, Anayasa Mahkemesinin doktrindeki ağırlıklı görüşü doğrultusunda, 2010/65 E., 2011/169 K. sayılı kararının gerekçesi de göz önünde tutularak, uyuşmazlığın çözümünün İdari Yargının görev alınma girdiğinden. 6100 sayılı HMK nın 114/1-b maddesi gereğince dava şartı olan yargı yolunun caiz olmaması nedenleriyle usulden davanın reddine dair karar verilmemesi sebebiyle bozularak mahalline iade edilmiştir.

ANKARA 1. İŞ MAHKEMESİ : 06.05.2015 gün ve E:2015/83, K:2015/319 sayılı dosyada bu kez; "Mahkememizce, taraflar arasındaki ihtilafin özünün, şirket ile davalı kurum arasındaki sözleşmeden değil, sigortalının sağlık hizmeti karşılığındaki faturalarının ödenip ödenmeyeceğine, ilişkin görülmekle ve bahsi geçen fatura sahibi M.T. un da sağlık yardımına dayanak gösterilen sigortasının 5510 sayılı kanunun yürürlük tarihi öncesindeki, pirimler ile ve dönem ile edinilen 5434 sayılı Emekli sandığına bağlı bulunması sebebi ile hukuku uygun, uyulması da zorunlu direnme imkânı bulunmayan, Yargıtay bozma ilamına uyulmuştur.

Bozma ilamına uyulmak ile taraflar için oluşan kazanılmış hak ilkesi de dikkate alınarak, ihtilafin idari yargı alanına girmesi, yargı yolunun caiz bulunmaması sebepleri ile" 6100 sayılı HMK nın 114/1 -b maddesi gereğince davanın usulden reddine karar vermiş, temyiz edilen karar Yargıtay 21. H.D. nin 12/02/2018 tarih ve 2017/847 E. 2018/1033 K. Sayılı ilamı ile onanarak kesinleşmiştir.

Davacılar vekili, bu kez tazminat istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 1. İDARE MAHKEMESİ : 24.10.2018 gün ve E:2018/1945 sayılı kararı ile "5510 Sayılı Kanunun 73.maddesinde" Bu Kanuna göre sağlık hizmetleri, Kurum ile yurt içindeki veya yurt dışındaki sağlık hizmeti sunucuları arasında yapılan sözleşmeler yoluyla ve/veya bu Kanun hükümlerine uygun olarak genel sağlık sigortalısı ve bakmakla yükümlü olduğu kişilerin sözleşmesiz sağlık hizmeti sunucularından satın aldıkları sağlık hizmeti giderlerinin ödenmesi suretiyle sağlanır. Kamu idaresi sağlık hizmeti sunucuları dışındaki vakıf üniversiteleri dahil sözleşmeli sağlık hizmeti sunucularınca, Sağlık Hizmetleri Fiyatlandırma Komisyonunca belirlenen sağlık hizmetleri bedeline ek olarak, genel sağlık sigortalısı ve bakmakla yükümlü oldukları kişilerden sağlık hizmeti sunucularının giderleri ve ürettikleri sağlık hizmetlerinin maliyetleri, yapılan sübvansiyonlar gibi kriterler dikkate alınarak bu bedellerin bir katına kadar alınabilecek ilave ücretin

tavanını belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir. Bu tavan dahilinde alınabilecek ilave ücret oranları Kurumca belirlenir. Ancak kamu idaresi sağlık hizmeti sunucuları tarafından sevk edilmesi halinde 60 ıncı maddenin birinci fıkrasının (c) bendinin (4), (6) ve (8) numaralı alt bentleri kapsamında sayılanlar ile bakmakla yükümlü oldukları kişilerden ilave ücret alınamaz. Sağlık Hizmetleri Fiyatlandırma Komisyonunca belirlenen eşdeğer ilaçların, azami fiyatı ile kişinin talep ettiği eşdeğer ilacın fiyatı arasında oluşacak fark ve optik için tavan uygulanmaz ve bu fıkra kapsamında değerlendirilmez. Kamu idaresi sağlık hizmeti sunucuları ise otelcilik hizmeti ile dördüncü fıkrada belirtilen istisnai sağlık hizmetleri dışında, sağladıkları sağlık hizmetleri için genel sağlık sigortalısı ve bakmakla yükümlü olduğu kişilerden ilave ücret talep edemez. (Mülga cümle: 21/01/2010-5947 S.K./19.mad)Sözleşmeli sağlık hizmeti sunucuları, Kurumca belirlenmiş standartların üstündeki talepleri karşılayan otelcilik hizmetleri ile hayati öneme sahip olmama ve alternatif tedavilerin bulunması gibi hususlar göz önüne alınarak Sağlık Hizmetleri Fiyatlandırma Komisyonu tarafından belirlenen istisnai sağlık hizmetleri için, genel sağlık sigortalısı ve bakmakla yükümlü olduğu kişilerden belirlenen hizmet fiyatlarının üç katını ödenecek sağlık hizmeti bedellerinin yayımlanmasını takiben otuz gün içinde ilâve ücret ödemeleri için belirlenen tavanlar dahilinde belirledikleri sağlık hizmeti fiyatlarını kuruma bildirmek zorundadır. Sözleşmeli sağlık hizmeti sunucuları fiyat değişikliklerini 5 iş günü içinde Kuruma bildirirler. Tavanlar dâhilinde de olsa Kurumca belirlenen süreden önce bu fiyatlarını artıramazlar. Kurum, provizyon işlemlerini yürütmek üzere sağlık hizmeti sunucularının mahallinde provizyon merkezi açabilir ve personel çalıştırabilir. Sözleşmeli sağlık hizmeti sunucuları, bu amaçla Kuruma uygun bağımsız mekân tahsis etmek zorundadır. Acil haller dışında sözleşmesiz sağlık hizmeti sunucularından kişilerce satın alınan sağlık hizmeti bedelleri Kurumca ödenmez. Sözleşmesiz sağlık hizmeti sunucularından acil hallerde alınan sağlık hizmeti bedeli, 72 nci madde gereği sözleşmeli sağlık hizmeti sunucuları için belirlenen bedeller esas alınarak genel sağlık sigortalısı ve bakmakla yükümlü olduğu kişilere fatura karşılığı ödenir. Sözleşmeli ve sözleşmesiz sağlık hizmeti sunucuları, acil hallerde, sözleşmeli sağlık hizmetleri sunucuları ise Kurumun belirlediği sağlık hizmetleri için genel sağlık sigortalısı ve bakmakla yükümlü olduğu kişilerden veya Kurumdan herhangi bir ilave ücret talep edemez. Kurum, bu Kanunun birinci fıkrasında belirtilen yöntemler dışında, kamu idarelerince verilecek sağlık hizmetlerini götürü bedel üzerinden hizmet alım sözleşmesiyle de sağlamaya yetkilidir. Kamu idaresi sağlık hizmeti sunucuları, sözleşmede belirtilen götürü bedel karşılığında genel sağlık sigortalısı ve bakmakla yükümlü olduğu kişilere sözleşme kapsamında verilmesi gereken her türlü sağlık hizmetini sunmakla yükümlüdür ve sözleşmede belirtilen götürü bedel dışında Kurumdan veya genel sağlık sigortalısı ve bakmakla yükümlü olduğu kişilerden Kanunda belirtilen ilave ücretler ve katılım payları dışında ayrıca bir bedel talep edemez. Götürü bedel üzerinden hizmet alım sözleşmesiyle temin edilen hizmetler için Kuruma ayrıca fatura ve dayanağı belge gönderilmez. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Sağlık Bakanlığı ile müştereken belirlenir. Sağlık hizmeti sunucuları, genel sağlık sigortalısı ve bakmakla yükümlü olduğu kişilerin sağlık hizmetlerinden yararlanmaya müstahak olup olmadığını. Kurumun elektronik veya diğer ortamlarda sağlayacağı yöntemlere uygun olarak kontrol etmek ve belgelemek zorundadır. Sağlık hizmeti satın alma sözleşmelerinin hazırlanması ve akdedilmesi, sağlık hizmeti giderlerinin ödenmesi ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer usûl ve esaslar, Kurum tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir." hükmüne, "Uyuşmazlıkların Çözüm Yeri başlıklı" 101.maddesinde ise, "Bu Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar iş mahkemelerinde görülür." hükmüne, 103.maddesinde;" Kurumca yapılan inceleme neticesinde; a) Sağlık hizmeti sunulmadığı halde sağlık hizmetini fatura ettiği, b) Faturayı veya faturaya dayanak oluşturan belgeleri, gerçeğe aykırı olarak düzenlediği, c) 64 üncü madde gereğince kapsam dışı tutulan sağlık hizmetlerini, kapsam içinde olan sağlık hizmetleri gibi gösterdiği, d) Sağlık hizmetlerine hak kazanmayan kişilere, sağlık hizmeti sunarak Kuruma fatura ettiği, e) 73 üncü madde gereğince belirlenen tavanın üzerinde ilave ücret aldığı, tespit edilen sağlık hizmeti sunucuları hakkında genel hükümlere göre takip yapılır. Bu fiiller nedeniyle Kurumun yersiz ödediği tutar 96 ncı maddeye göre geri alınır. Ayrıca bu fiilleri işleyen veya sağlık hizmeti satın alınmasına ilişkin sözleşmelerde belirtilen hükümlere aykırı davrandığı tespit edilen sağlık hizmeti sunucularının Kurum ile yaptıkları sözleşmeleri feshedilebilir ve Kurumca belirlenecek süre içinde tekrar sözleşme yapılmaz.71 inci maddede yer alan kimlik tespiti yükümlülüğünü yapmayan ve bu nedenle bir başka kişiye sağlık hizmeti sunulması nedeniyle veren sağlık hizmeti sunucularından uğranılan zarar geri alınır hükmüne yer verilmiştir...

Bu durumda uyuşmazlığın 5510 Sayılı Kanun hükmünün uygulanmasından kaynaklanması ve bu hususta idari yargının görevli olduğuna dair anılan kanun da başkaca bir hükme yer verilmemesi sebebiyle davanın görüm ve çözümünün aynı Kanunun 101.maddesi uyarınca adli yargının görev alanına girdiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Mahkememizin görevsizliğine, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyiş Hakkında Kanunun 19.maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine ve dosya incelemesinin bu konuda Uyuşmazlık Mahkemesi'nce karar verilinceye kadar ertelenmesine" karar vererek 26/11/2018 gün ve 2018/1945 esas no'lu üst yazı ile Mahkememize başvurmuş, başvuru 28/11/2018 tarihinde kayıt altına alınmıştır.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi'nin, Başkan Hicabi DURSUN, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Birol SONER, Süleyman Hilmi AYDIN, Aydemir TUNÇ ve Nurdane TOPUZ'un katılımlarıyla yapılan 24.12.2018 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME :

Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, Mahkemece idari yargı dosyasının ekinde adli yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ : Raportör-Hakim Engin SELİMOĞLU'nun, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacı şirket tarafından diğer davacıya uygulanan tedavi giderinin idarece karşılanmayan kısmının tahsili amacıyla Ankara 13. İcra Müdürlüğünün E: 2006/13219 esas sayılı dosyasında başlatılan icra takibine davalı idarenin

yapmış olduğu itirazın iptali ile takibin devamına karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu'nun "İlamsız takip" başlıklı Üçüncü Bap, 42-49. maddelerinde takip yöntemleri gösterilmiş; değişik 58. maddesinde, takip talebinin icra dairesine yazı ile veya sözlü olarak veya elektronik ortamda yapılacağına işaret edilmiş, değişik 60. maddesine göre, takip talebi üzerine icra müdürünce ödeme emri düzenleneceği ve 62-65. maddelerde itiraza ilişkin hükümlere yer verilmiş olup, değişik 66. maddede, süresi içinde yapılan itirazın takibi durduracağı kurala bağlanmıştır.

İtiraz nedeniyle takibin durması üzerine alacaklıya, itirazın iptali için Yasada iki yola başvurma olanağı tanınmış olup, bunlardan birincisi, 67. maddeye göre mahkemeye başvurmak, ikincisi ise 68, ek 68/a ve ek 68/b maddelerine göre tetkik merciinden itirazın kaldırılmasını istemektir.

İncelenen uyuşmazlıkta alacaklı konumundaki davacı tarafından, değişik 67. maddeye göre mahkemeye başvurmak suretiyle itirazın iptali davası açılmıştır.

Söz konusu 67. Madde (Değişik: 18/2/1965 - 538/37 md.), "(Değişik birinci fıkra: 17/7/2003-4949/15 md.) Takip talebine itiraz edilen alacaklı, itirazın tebliği tarihinden itibaren bir sene içinde mahkemeye başvurarak, genel hükümler dairesinde alacağının varlığını ispat suretiyle itirazın iptalini dava edebilir.

(Değişik: 9/11/1988 - 3494/1 md.) Bu davada borçlunun itirazının haksızlığına karar verilirse borçlu, takibinde haksız ve kötü niyetli görülürse alacaklı, diğer tarafın talebi üzerine iki tarafın durumuna, davanın ve hükmolunan şeyin tahammülüne göre, red veya hükmolunan meblağın yüzde kırkından aşağı olmamak üzere, uygun bir tazminatla mahkum edilir.

İtiraz eden veli, vasi veya mirasçı ise, borçlu hakkında tazminat hükmolunması kötü niyetin sübutuna bağlıdır.

Birinci fıkrada yazılı itirazın iptali süresini geçiren alacaklının umumi hükümler dairesinde alacağını dava etmek hakkı saklıdır" hükümlerini taşımaktadır.

Anılan Yasanın değişik 1. maddesinin birinci fıkrasında, "Her asliye mahkemesinin yargı çevresinde yeteri kadar icra dairesi bulunur" denilmekte olup, yukarıda hükmü yazılı 67. maddede sözü edilen "mahkeme" ile icra dairesinin bulunduğu yargı çevresi bakımından bağlı olduğu asliye mahkemesinin anlaşılması ve takip hukukuna özgü bulunan itirazın iptali davasının asliye mahkemesinde görülmesi gerektiği açıktır.

Öte yandan, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2. maddesinde, idari dava türleri: a) İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları, b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları, c) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar olarak sayılmıştır.

Bu duruma göre, İcra ve İflas Kanunu'nun değişik 67. maddesine göre açılan itirazın iptali davasının görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle davanın görüm ve çözümü adli yargı yerinin görevine girdiğinden Ankara 1. İdare Mahkemesi'nin başvurusunun kabulü ile Ankara 1. İş Mahkemesi'nin 06.05.2015 gün ve E:2015/83, K:2015/319 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerektiği sonucuna varılmıştır.

S O N U Ç : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle, Ankara 1. İdare Mahkemesi'nin başvurusunun kabulü ile Ankara 1. İş Mahkemesi'nin 06.05.2015 gün ve E:2015/83, K:2015/319 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 24.12.2018 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Hicabi	Şükrü	Mehmet	Birol
DURSUN	BOZER	AKSU	SONER

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Aydemir	Nurdane
AYDIN	TUNÇ	TOPUZ